

phonso I instauratum, maximisque operibus ita septum, ut inter firmissimas Italiae arces habeatur. Aula ibi speciosissima, in qua quotannis conventus regni celebratur, & Prorex bis singulis septimanis sui facit copiam supplicationes, ut ea voce utar, & querelas variorum suscipiens, judiciumque exercens. Iuxta est turris, in qua conservantur Cæsar's jocalia, ut sic loquar; Sceptrum aureum; Ensis, habens capulum & vaginam auream, gemmis elaboratam; Corona, gemmis incredibilis magnitudinis rutilans: Pomum Cæsareum, vetustum; Cappa Imperialis: Crux aurea, Poculum magnum, gemmis undique ornatum, Poculum minus, smaragdis, robinis, sapphiris & unionibus decoratum: Cæsar's denique Effigies, ad vivum expressa. Magnus in hac arce adparatus bellicus. Visuntur ibi aliquot ænea tormenta, Electori Saxoniæ Ioanni Friderico in pugna ad Witebergam erupta. Capuanum (Castello Capuano) vel Vetus, ad portam, quæ Capuam emitit, situm; olim munitum satis: nunc conciliis habendis, & Imperii civitatisque negotiis attributum est. Armamentarium hic est, & inter alia Navaria regis Francisci ad Ticinum capti elegantissima. Custodiunt hanc arcem ducenti Hispani. Ori (Castello dell'Oro) ab ovali dictum forma, modico extra urbem spatio in scopolu (Mivayay) veteres appellabant, vel à plantæ silvestris nomine, vel ob loci atque situs condicionem difficileisque elapsus, quasi captorum muscipulam mari cinctum, ab Guilielmo III Normanno conditum, diuque Normannicum vocatum. Restauravit ornavitque Alphonsus I. Servatur ab Hispanis. L. Santemerense (Castello di S. Heremo) ab Roberto rege, in rupe moenibus imminente, ante annos CCL locatum, superioribus annis ab Karolo V Imper. mirifice propugnaculis maximis communxit: urbi ampliato pomerio, ab Philippo Hispaniarum rege junctum. Vocatur etiam hoc castrum Briglia, quasi dicas Frenum Equitis. Karolus enim V Imperator ex Africa reversus, quum Neapolim ingressus videret plures equos absque freno, non ignorans symboli vim, consilium cepit ferocem & temerarium hunc equum constringendi, ne aliquando domino posset reluctari. Cœpit itaque sub specie domus voluptariæ & templi castrum hoc extruere, & Equum indomitum, hoc est Neapolitanos, injecto freno, domare. Extra muros australi parte Moles Neapolitana, opus arte summa factum, spectatur, à Karolo II excitata, sed ab Alphonso I majorem in modum auæta, ad portus tutelam: ex quo Misenum, Minervæque promontorium, celebresque antiquitus insulæ Capreae, Ischia, & Prochyte sereno cœlo sunt conspicua. Sunt etiam Neopoli sumtuosissima Regis equilia, in quibus generosi equi, centum numero, stabulantur, domantur, docenturque. Ex his quotannis XII Regi dono mittuntur. Inter hortos, qui innumeri, principem obtinet locum, qui Garcia Italia.

Toletani, spatio per amplus, cultu singularis. Academiam habet Neapolis ab Frederico II Imper. Augusto institutam; ad quam studiosorum ex toto regno magnus fit concursus. Imperator quum institueret, ut florentissimam redderet, decrevisse legitur noi solum, Ne quis extra regnum illud studiorum causa proficeretur; sed etiam, ne in trivialibus regni scholis majores disciplinæ traderentur. Restauravit Robertus rex sapientissimus; & centum post annis non nihil per bella collapsum Alphonsus Aragonum rex. Sunt & Bibliothecæ aliquot: in quibz primi loci D. Dominici. Servat libros non paucos Ioannis Pontani, ab Eugenia filia in doctissimi patriæ memoriam ibi dicatos. Inter palatia magnatum primi fere loci, Principis Salernitani, quod emtio- nis titulo Iesuitæ nunc habent; deinde Sulmonensis, Toletani, Gravinenis, Castignani. Sunt & privati oribus superba ædificia, in quibz reliqua super- vant Hadriani de Gulielmo, Carafa, Gonsalvi de Bernardo, Tiberii de Buccis, Cæsar's Carduini. Hospitia porro vilia & incommoda. Plateas habet, tribus exceptis, quæ latæ & miræ longitudinis, ma- jore ex parte strictas & angustas; olim silicibus, nunc lapide coctili stratas. Fabri atque artifices, qui vel strepitu vel sordibus molesti sunt, in ex- tremis urbis partibus suas habent regiones, reli- quam urbis partem nobiliores aliique cives ha- bent. Singulis propemodum ædificiis fontes sunt, salientes copiosa saluberrima que aqua. Manant ex Sebetho fluviolo, quem præter alias Vesuvius promovit. Mulieres habet Neapolis deformes plurimum, sparso ore, magnis nasis. Ortu hanc urbem suo nobilitarunt Bonifacius IX, ex nobili Tomacellorum familia: Ioannes XXIII, ex illustri Cossarum domo: item Oliverius Carrafa, Vincentius Carrafa, Andreas Mathefius Palmerius, Marinus Caraciola, Antonius Sanseverinas, Ioannes Petrus Carrafa, Ioannes Vincentius Aquavivianus, Cardinals: Omitto Patriarchas, Archiepiscopos, Episcopos. Fuit etiam Neapolitanus Statius Papi- nius Poeta, item Samazarus. Neapolitanos in fide & amicitia Pop. Rom. & Imperatorum constan- tissime, quamdiu licuit, mansisse, ostendunt Li- vius, Blondus, Sabellicus, & Collenutius. Coloniæ eò deductam vetusta loquuntur Epigram- mata apud Onuphrium. Inclinante Imperii Ro- mani majestate urbs primum ab Gotis subacta, & à Belisario recepta fuit. Postea sub Langbaro- rum, hisque pulsis, sub Graecorum & Saracenorum fuit potestate, usque ad Normannorum in Italianam adventum, ex quibus aliisque qui successerint, qui nati Reges & Princes, pluribus commemo- rat P. Merula. Exstant antiquorum ædificio- rum priscæ reliquæ plures, epitaphia, statuæ, cippi, columnæ, aræ, marmora, sculpturis artifi- ciis preciosâ. Visenda cum primis magnæ illæ quadrati Castrorum templi (cujus obiter antea memini) ruinæ, incendiis deformatæ. Conspicitur ibi porticus VIII columnarum, opere Co- rinthiaco.